

పక్కింటి శ్రీతాలపట్టి భార్యవి వి.రావు

శ్యామల అప్పుడప్పుడే పేరు తెచ్చుకుంటున్న ఓ చిన్న సైజు రచయిత్రి, శ్యామలకి ఆమె రచనా శక్తిపైన ఆసారమైన నమ్మకం. సైకాలజీ ఆమెకు నచ్చిన సజ్జెక్టు. ఆమె ఇతివృత్తాలను చుట్టూ వున్న పరిసరాన్ని, మనసుల్ని స్టడీ చేసి మరీ సెలెక్టు చేసుకుంటుంది, ఆమె పాత్రలూ ఎప్పుడూ మానసిక సంఘర్షణకు గురవుతూ వుంటాయి. ప్రస్తుతం ఉన్న "టైండ్"ను బట్టి తమ రిసెర్చిచేసి రాయాలని ప్రాయోగ్, యూనివర్సిటీ వాళ్ళను స్టడీ చేసింది. సర్కిల్ అర్థం కాకపోయినా నిరుత్సాహ పడలేదు. మూర్తి మామూలు బాంక్ గుమాస్తా; తన భార్య, శ్యామల, కథా ప్రపంచంతో ఏమీ పరిచయంలేదు. శ్యామల రాసే కథలు చదివి ఏదో మోస్తరుగా ఉన్నా

యనిపించినా, ఆమెను మెప్పించడం కోసం చాలా బావున్నాయని ఓప్పేసుకునే వాడు. బాంక్లో కొలిగి "ఏవోయ్, నీ భార్య కథలు రాస్తుంది కదా?" అంటే "అ ఏదో తన పిచ్చి" అని తేల్చేసేవాడే కాని, గర్వంగా నా భార్య వలనా అని ఎప్పుడూ చెప్పుకోలేదు. అతనికి శ్యామలపైకంటే తన మూడేళ్ళ కూతురు మజీరపైనే ప్రేమ ఎక్కువ.

శ్యామల వాళ్ళ పక్కింటి అ రోజు ఆడైకు దిగాడు సీతాలక్ష్మి, మోహన్లు కొత్తగా పెళ్ళయినట్టుంది. ఇంకా పిల్లా పాపా ఉన్నట్టులేదు అనుకుంది శ్యామల. రోజూ తొమ్మిదన్నరకు స్కూలుకు పైన బయలుదేరే మోహన్కు కార్యకర్త అ దించడానికి బయటకు పడేది సీతాలక్ష్మి. ఆ దైములోనే మూర్తిని ఆపీసుకీ పంపి కాస్తేవు తిడికిదగ్గర నిలబడటం

తనకి అలవాటు. సీతాలక్ష్మిని చూసి పలకరింపుగా నవ్వింది. “కొత్తగా వచ్చారా? ఏవూరు” అంటూ మాటలు కలిపింది. పేరు పాతదైన మిషి చక్కటిదే! వయస్సు కూడా ఇరవైకి మించి లేవు.

“ఎంతవరకు చదువుకున్నారు” అని అడిగింది శర్వాణి “ఎనిమిదో తరగతి వరకు” అని చెప్పింది.

ఇలా సాగింది వాళ్ళ సంభాషణ. అటు వంటి మనిషితో తను కథలు రాస్తానని చెప్పడం కూడా దండగేననిపించి ఊరు కుంది శర్వాణి.

అయినా రోజూ ఓసారి సీతాలక్ష్మిని చూడకపోతే తోచేదికాదు శర్వాణికి. ఎందుకో ఆ అమ్మాయంటే ఓ రకమైన ఆలిమానం ఏర్పడింది. ఎంతో అమాయకంగా, ముగ్ధలా కనిపించే ఆ అమ్మాయి సైకాలజీపై ఓ కథ రాయాలని శర్వాణి సీతాలక్ష్మిని Study చెయ్యసాగింది. కొన్ని రోజుల తర్వాత—

“అమ్మాయ్, ఇలా అడుగుతున్నానని ఏమీ అనుకోకు. రోజూ మీ ఆయనతో, వీధి చివర్లో నిలబడి, సూర్యుడుమీద వెడుతుండే—ఆ “అమ్మాయెవరు?” అని అడిగింది శర్వాణి

“ఆ, ఆ అమ్మాయా? తను సుధమారె ఆ పీసులోనే పని చేస్తుంది. మొన్న మా ఇంటికొచ్చారు చూశ్చేదా” అని చెప్పింది తేలిగ్గా సీతాలక్ష్మి. ఆ మాటల్లో కొంచెం కూడా ఈర్ష్య లేక పోవడం శర్వాణికి ఎంతో ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

సుధను గురించి మరి కొన్ని ఆరాలు

తీసింది. ఆ అమ్మాయి మోహన్ కంటే నాలుగేళ్ళు పెద్దదనీ, ఏవో కారణాలవల్ల పెళ్ళి చేసుకోలేదనీ—చాలా మంచిదని మోహన్ చెప్పాడట.

“దాన్ని నువ్వు నమ్మావా” పిట్టికల్లీ! ఈ మగవాళ్ళ సైకాలజీ చాలా కాంప్లికేటెడ్ గా ఉంటుంది.

అన్నీ విని చిన్నగా నవ్వి పూరుకున్న సీతాలక్ష్మిపై కొండంత కోపం వచ్చింది. ఇటుంటి మూర్ఖులకి సైకాలజీ గురించి చెప్పే బదులు మరో కథ రాసుకుంటే పుణ్యం, పురుషార్థం అనిపించింది శర్వాణికి. ఆ తరువాత ఆ సంగతి పట్టించుకోనట్టు నడించినా, ఓ కన్నేసి ఉంచిన—ఏదైనా కథామస్తువు దొరక్కపోతుందా అని!

ఉన్నట్టుండి నాన్నగారికి ఒంట్లోబాలేదని తెల్లగ్రా-వస్త్రే, ఉన్నవళాన బయలుదేరి వెళ్ళిపోయింది శర్వాణి, మంజీరను తీసుకుని. మూర్తికి జాగ్రత్తలు చెప్పి, ఇంటినో కంట కనిపెట్టమని సీతాలక్ష్మి చెవిన కూడా ఓ మాట పడేసి హడావుడిగా బయలుదేరింది. ఊరు చేరగానే నాన్నగారికి కొంచెం స్వస్థత చేకూరడమూ, నాన్నగారిని చూడ్డానికి వచ్చిన అన్నయ్యలు, చెల్లాయిలో సరదాగా గడపడమూ శర్వాణికి హాయిగా అనిపించేయి. కూలాసాగా ఓవారం గడిచాక, అనుకున్న దానికంటే ఒరోజు ముందుగా బయలుదేరింది మైదరాబాదుకి.

రైల్వో కూర్చున్న శర్వాణి ఆలోచనలు ఇంటిమీదికి మళ్ళాయి. దాంతోపాటూ సీతామహాలక్ష్మి మీదకు కూడా. సీతాలక్ష్మి మంచిపిల్ల. అమాయకురాలు.

అమెకు మరోసారి నచ్చచెప్పి అమె సంసారం నిలబడేలా చూడాలి అమె భర్త మోహన్ సుధను వలలో చేసుకోవాలనుకుంటున్నాడా లేక సుధే అతన్ని ఆర్షిస్తోందో? అడదే కోరిక వస్తే ఏ మగాడు కాదంటాడు? దీనిపైన ఓ కథ రాసి నిర్ణయాన్ని పాఠకులతో వదిలేసి చూడాలి అనుకుంటూ నిర్దేశానికి జారీ పోయింది.

నాంపల్లి స్టేషను వచ్చింది. ఆ రోజు సోమవారం. మూర్తి ఆసీనుకి వెళ్ళుంటాడని తెలిసినా ఓసారి స్టేషనంతా చూసింది. మంజీర చెయ్యి పుచ్చుకుని దిగి, కూలీతో తన చిన్న సూట్ కేసును మోయించుకుని, ఆటో ఎక్కి "సైదా బాదు పోసీమ్" అంది. ఏదో ఆలోచనల్లో ఉండగానే ఆటో ఇంటిముందు

ఆగింది. ఆటోవాడికి దబ్బిచ్చి "అరే, తలుపుకి రాకం లేదే? మూర్తి ఇంట్లోనే వున్నారా? ఒంట్లో బావులేదేమో అనుకుంటూ తలుపు తోసింది. గడియ సరిగ్గా పడలేదేమో తలుపు ఒక్కసారిగా తెరుచుకుంది. అంటే శర్వాణి కళ్ళు తిరిగాయి-ఎదురుగా చూసిన దృశ్యంతో. తన భర్త తొగిలిలో సీతాంశ్మి! ఇద్దరూ ఉలిక్కిపడి శర్వాణిని చూసి వెంటనే విడిపోయారు. నీకు కథలు రాసుకోవడంలో ఉన్న ఆనందం నాకు సీతాంశ్మిలో దొరికాయని మూర్తి కళ్ళు చెప్పినట్టనిపించింది. మొగజీ ఎలా ఆకట్టకోవాలో అని లా చప్పిన పాఠాలు సీతాంశ్మి కళ్ళలో ప్రతివలించాయి! సైకాలజీ తన్ను చూసి నవ్విపెట్టనిపించింది. •

శ్రీ ఆంజనేయ చరిత్ర

(శ్రీ పరాశర సంహిత)

హనుమన్మస్తలకు, ఉపాసకులకు, హనుమన్మంత విషయమై పరిచోధన చేయవలసినవారందరు అత్యంత సులభ శైలిలో ఒక్క తెలుగు భాషలోనే వెలువడిన శ్రీ పరాశర మహర్షిచే అందించబడిన "శ్రీ ఆంజనేయ చరిత్ర" 80 భాగములు 7 పుస్తకములుగా వెలువడినది.

7 పుస్తకముల ధర రు : 30-00

ముందుగా రు. 30-00 ఎం.ఓ.ద్వారా పంపిణీవారికి పోస్టేజికి వి.పి.పి. పెట్టబడును.

శ్రీ హనుమంతుని గూర్చి పూర్తి వివరములు తెలుసుకొనుటకు, మంత్ర తంత్ర శాస్త్రము తెలుసుకొనుటకు ఈ ఒక్క గ్రంథమే అనేక విషయములను వివరించగలదు. వివరములకు :

ఎస్.ఎస్. లక్ష్మణరావు

కార్యదర్శి : శ్రీ హనుమచ్ఛేవా సమితి

నుదిగంటివారి వీధి. సత్యనారాయణపేట. విజయవాడ-520 011.